

ויש לו שבת. שהנגזל לוקח הקרקע עם השבח ואינו משלם ללוקח רק היציאה כדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות דאם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואותו שבח היתר יקח הלוקח מן הגזלן ומיירי שנגזלה ריקנית: **וישמואל** אמר מעות יש לו. אפילו קנאה שלא באחריות כדפי' לעיל^ו וכן משמע דמיירי דומיא דהכי צד שאלה שלו דלקמן דמיירי על כרחך שלא באחריות כדקאמר שמואל מעות מתנה דלי באחריות אמאי מעות מתנה: **סיפא** נמי בגוזה בו. מרישא עלמה היה יכול להקשות כדמקשה בסמוך אלף כמה שיכול להקשות משבח גופיה פריך: **תרי"ץ** נמי **בבעל** חוב. כפרק מי שמת (ב"ב דף קנז: ושם ד"ה גובה) לכה להוכיח דלקני קנה ומכר משמעוד מהכא דגבי בעל חוב שצד שלא היה צעין צשעת הלוואה ודאי ר"מ היא דאמר אדם מקנה דבר שלא צד לעולם וא"ת ולכח משמואל דאמר בעל חוב גובה את השבח ושמואל גופיה הוא דבעי ליה התם דלא מני למימר דשמואל נמי סבר כר"מ ומצעי ליה אליצא דרננן דהא כפרק אע"פ (כמויות נ"ט: פ) פסק שמואל כר' יוחנן הסנדלר דלית ליה אדם מקנה כו' וי"ל דהא דאמר שמואל בעל חוב גובה את השבח היינו לפי המסקנא דהתם דפשיט דלקני קנה ומכר משמעוד אף להכח ולפי וחס תאמר אדרבה לוכח מהכא דלא משמעוד מלמא טריף בע"מ ממשעבדי דטריף לוקח דאין לומר דאחר שטרך בע"מ קרקע מן הלוקח קנה המוכר קרקעות ומכרן דל"כ גם השבח יגבה מהנהו משעבדי דגם השבח הוה קלוז כיון שכבר טרף הבעל חוב קודם שלקח זה הקרקע וי"ל דמיירי שזה הקרקע עשאו המוכר לבעל חוב אפומיקי ולכן גובה אותו בע"מ ואע"פ שיש שאלר משעבדי אך קשה אמאי דחיק לדחוי כפרק מי שמת (ב"ב דף קנז: ושם) הא מני ר"מ היא יעמיד כשעשאו אפומיקי דאו בעל חוב גובה את השבח היתר על היציאה חנם כדין יורד לתוך שדה חבירו כדמשמע עליו או יעמיד בלוקח מן הגזלן וכגון שיש לו קרקע או קנו מידו כדמתרן לקמן צשמעתין: כשעמד

יכול לחזור בו. ובשאל נמן מעות: אינו יכול לחזור בו. ואפילו לא נמן מעות שהקרקע נקנית בחזקה והמעות על זה מלוה: **חייסא**. שק מלא קשרים: **מכי** דיש **אמרי**. מתקן גבול השדה ומגביהה: אינא דאמרי אפי' באחריות נמי. אע"ג דסוף סוף עליה דהר אין יכול לחזור בו שהמוכר מעבד עליו ולא מני אמר הוא הואיל וסופך לשלם לי מעותי השתא דבידי אעכבס: דאמר ליה אחוי טרפך ואשש לך. כשיעמידוך (ב) ויזכו בדין ויכתוב לך הדיון שטר טורף עלי צדדין טרפוה ממך צשצילי צא ואשש לך וכל כמה דלא עמדת בדין איני ירא מהס: שאינה שלו. שלא היתה של מוכר שהיתה גזולה צידו והגזול צא ומוליא מיד הלוקח: יש לו. ללוקח מן המוכר מעות: ויש לו שצח. אם זה השבח את הקרקע צובל או צגדר קודם שהוליא גזול מידו גובה לוקח מן המוכר שצח. ואם תאמר נגזול ימן השבח שהרי השיבו קרקע משוכחת (ו) כגון שגולה משוכחת והכסיפה ציד הגזלן: שצח אין לו. לקמן מפרש טעמא: פירש לו את השבח. כשמכרה לו התנה אם יטרפוה מידן אשש לך את השבח מהו: כיון דליה ליה קרקע. הואיל ואין קרקע זו שלו נמצא שאין כאן שום מכר והמעות מלוה אללו וכשמשלם יותר ממה שנטל מחזי כרציה: אין ולא. תחילה אמר אין וחזר ואמר לאו. רפוי היה הדבר צידו שלא היה יודע טעמו של דבר יפה: לאכילת פירות כו'. מפרש להו לקמן: **למוון האשה והבנות**. תנאי כתובה שמקבל עליו את תהא יתצא צציתי ומיתונא מנכסי וכן הבנות צצן ונוקבן דיהיו ליכי מינאי אינון יהיו יתבן צציתי ומיתונא מנכסי עד דתלקטן לגזרין (ו). אין מוליאין לאחד מכל אללו מנכסים משועבדים: מפני טיקון העולם. שאם תהא אומר יטרפו לקוחות על כך אין לך אדם שלוקח שדה מחבירו דהא אין לך אדם שאין חוב זה מוטל עליו ודבר שאין לו קצבה הוא ואכילת פירות ושבח קרקעות נמי דבר שאינו ידוע הוא ואין לקוחות יודעין להזהר בכך: מאי לאו בלוקח שדה גזולה. והשציתה וצא נגזל וטרפה חזר לוקח וגובה קרן מן המוכר אפילו מנכסים משועבדים שמכר אחר מכירה זו דשטרו של זה קודם שכתב צו אחריות והשבח מנכסים צני חזרין ולא ממשועבדים מפני טיקון העולם שהשבח לא היה קלוז צשעת מכירה כשקיבל עליו אחריות אלמא אית ליה ללוקח שצח

יכול לחזור בו. ואינו יכול לחזור בו. ואפילו לא נמן מעות שהקרקע נקנית בחזקה והמעות על זה מלוה: **חייסא**. שק מלא קשרים: **מכי** דיש **אמרי**. מתקן גבול השדה ומגביהה: אינא דאמרי אפי' באחריות נמי. אע"ג דסוף סוף עליה דהר אין יכול לחזור בו שהמוכר מעבד עליו ולא מני אמר הוא הואיל וסופך לשלם לי מעותי השתא דבידי אעכבס: דאמר ליה אחוי טרפך ואשש לך. כשיעמידוך (ב) ויזכו בדין ויכתוב לך הדיון שטר טורף עלי צדדין טרפוה ממך צשצילי צא ואשש לך וכל כמה דלא עמדת בדין איני ירא מהס: שאינה שלו. שלא היתה של מוכר שהיתה גזולה צידו והגזול צא ומוליא מיד הלוקח: יש לו. ללוקח מן המוכר מעות: ויש לו שצח. אם זה השבח את הקרקע צובל או צגדר קודם שהוליא גזול מידו גובה לוקח מן המוכר שצח. ואם תאמר נגזול ימן השבח שהרי השיבו קרקע משוכחת (ו) כגון שגולה משוכחת והכסיפה ציד הגזלן: שצח אין לו. לקמן מפרש טעמא: פירש לו את השבח. כשמכרה לו התנה אם יטרפוה מידן אשש לך את השבח מהו: כיון דליה ליה קרקע. הואיל ואין קרקע זו שלו נמצא שאין כאן שום מכר והמעות מלוה אללו וכשמשלם יותר ממה שנטל מחזי כרציה: אין ולא. תחילה אמר אין וחזר ואמר לאו. רפוי היה הדבר צידו שלא היה יודע טעמו של דבר יפה: לאכילת פירות כו'. מפרש להו לקמן: **למוון האשה והבנות**. תנאי כתובה שמקבל עליו את תהא יתצא צציתי ומיתונא מנכסי וכן הבנות צצן ונוקבן דיהיו ליכי מינאי אינון יהיו יתבן צציתי ומיתונא מנכסי עד דתלקטן לגזרין (ו). אין מוליאין לאחד מכל אללו מנכסים משועבדים: מפני טיקון העולם. שאם תהא אומר יטרפו לקוחות על כך אין לך אדם שלוקח שדה מחבירו דהא אין לך אדם שאין חוב זה מוטל עליו ודבר שאין לו קצבה הוא ואכילת פירות ושבח קרקעות נמי דבר שאינו ידוע הוא ואין לקוחות יודעין להזהר בכך: מאי לאו בלוקח שדה גזולה. והשציתה וצא נגזל וטרפה חזר לוקח וגובה קרן מן המוכר אפילו מנכסים משועבדים שמכר אחר מכירה זו דשטרו של זה קודם שכתב צו אחריות והשבח מנכסים צני חזרין ולא ממשועבדים מפני טיקון העולם שהשבח לא היה קלוז צשעת מכירה כשקיבל עליו אחריות אלמא אית ליה ללוקח שצח

רבינו הגאול

והחוקק בה אין יכול לחזור בו הלוקח ואפי' באחריות נמי אין יכול לחזור בו ויכול למימר ליה אחוי לי טרפא ואשש לך הא דאמר אבי המוכר שדה לחבירו (ב) ויצאו עליה עסקין וכו' וזו השמעה היא בפ' מי שהיה נשוי שהי נשים ובתחלת בבא קמא: איתמר המוכר שדה לחבירו ומצאת שאינה שלו כלומר גזולה היתה בידו טויה ודשעמית בשבח דשכח ארעא ממילא [לפנין] רב ושמואל הכא רב אמר יש לו מעות ויש לו שבח ושמואל אמר מעות יש לו שבח אין לו. ואמר רב נחמן אע"פ שפירש לו את השבח אין לו. מתיב רבא מאה דתנן במס' גיטין פ' הניזקין אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמוון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני טיקון העולם הא מבני חרין מוציאין מאי לאו בלוקח מגזלן. ופרק רב נחמן תרייהו לאכילת פירות ולשבח קרקעות בבעל חוב ופשוטה היא. רבא אמר כגון שגול שדה מליאה פירות ואכל הפירות וחפר בשדה בורות שיחין ומערות וכו' הגזול להוציא מידו כו'.

יזאה ממחתי ידו של לוקח, שהגזול מוליא בדין (לקמן עב:). כשהוא גובה. כשהלוקח גובה מעות מן הגזלן (שם). מנכסים משועבדים. טורף לקוחות שלקחו אחריו, מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם למקומו (שם). ושבח גובה מנכסים בני חורין. ולא משועבדים, מפני תקון העולם, דאין לקוחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה גזול אחריות ויכולין להניח תקוה למוון אפסודו אנשיהו (שם).

יזאה ממחתי ידו של לוקח, שהגזול מוליא בדין (לקמן עב:). כשהוא גובה. כשהלוקח גובה מעות מן הגזלן (שם). מנכסים משועבדים. טורף לקוחות שלקחו אחריו, מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם למקומו (שם). ושבח גובה מנכסים בני חורין. ולא משועבדים, מפני תקון העולם, דאין לקוחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה גזול אחריות ויכולין להניח תקוה למוון אפסודו אנשיהו (שם).

יזאה ממחתי ידו של לוקח, שהגזול מוליא בדין (לקמן עב:). כשהוא גובה. כשהלוקח גובה מעות מן הגזלן (שם). מנכסים משועבדים. טורף לקוחות שלקחו אחריו, מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם למקומו (שם). ושבח גובה מנכסים בני חורין. ולא משועבדים, מפני תקון העולם, דאין לקוחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה גזול אחריות ויכולין להניח תקוה למוון אפסודו אנשיהו (שם).

(א) אולי י"ל זו השמעה היא וכו' או דל"ל הא דאמר אבי רחוקן שכתב שדה לשמעון באחריות וכו' זו השמעה היא וכו'.

(ב) לפינוי צבמי' דרישא דאין מוליאין לאכילת פירות וכו' צבול ונגזל מיירי אפילו דיביתו היה לו גי' אחרת צבמי' וי"ע

(א) אולי י"ל זו השמעה היא וכו' או דל"ל הא דאמר אבי רחוקן שכתב שדה לשמעון באחריות וכו' זו השמעה היא וכו'.

(ב) לפינוי צבמי' דרישא דאין מוליאין לאכילת פירות וכו' צבול ונגזל מיירי אפילו דיביתו היה לו גי' אחרת צבמי' וי"ע